

(P. II. 3403/1930; 1930. nov. 19.)

Reméljük, hogy ez az elvi állásfoglalás állandó gyakorlattá válik.

Sz-i.

Beszámítás kényszeregyességi adóssal szemben. Közöljük a budapesti kir. törvényszéknek 27. Pf. 13496/1930 sz. ítéletét, amelyben a következő döntés foglaltatik:

Felperes F. H.-nak a kényszeregyességi eljárás megindítása előtt tartozott 148 pengővel. F. H. a kényszeregyességi eljárás megindítása előtt a követelését a jelen perbeli alperesre engedményezte át, aki viszont a felperesnek tartozott ugyancsak 148 pengővel.

A helyzet így az, hogy amidőn felperes kényszeregyességbe került, F. H.-val szemben fennálló tartozása szembekerült a jelen perbeli alperes (engedményes) követelésével.

Jogszabály, az 1410/1926. M. E. sz. rendelet 60. §-a szerint, hogy az oly követelést, amellyel szemben az adósnak az egyességi eljárás megindításakor beszámítható viszontkövetelése van, az egyességi eljárás a beszámítható összeg erejéig nem érinti.

Ha tehát a kényszeregyességben felperes ellen F. H. követelése bejelentetett, ez mint a kényszeregyességi adós olyan tartozása, amellyel szemben az adósnak a kényszeregyességi eljárás megindítása előtt beszámítható követelése volt, nem sorozható a kvótáisan fizetendő követelések közé és így felperesnek a F. H. engedménye folytán a kényszeregyesség dacára nem a kvótális 50%-kal, hanem az egész 148 pengővel tartozván, ha most felperes az alperes ellen a maga 148 P követelését érvényesíti, ezzel szemben alperes a felperes elleni követelését jogosan beszámíthatja.

Ez a döntés teljesen figyelmen kívül hagyta a felperesnek ama panaszát, hogy F. H. engedménye a kényszeregyesség megindítása előtt néhány nappal és az insolvencia tudatában történt, mert ez a kérdés a k.e. adós és az engedményes közti viszonyra nem tartozik, hanem legfeljebb egy utóbb megnyitandó csőd keretében volna tárgyalható, egy a csődtömeggondnok által indított megtámadási per keretében.

F. P.

Kötelező-e az ügyvédi ellenjegyzés a fellebbezésnél kötött forgalmu lakásokra vonatkozó felmondási perekben? A 8888/1927. sz. M. E. rendelet, — melynek hatálya annak 2. §-ának 1. bekezdése szerint szabad rendelkezés alá eső helyiségekre nem terjed ki —, 32. §-ában ki-